

Nr 73.

Av fru **Nordgren m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 3, med förslag till lag angående tiden för firandet av Marie bebådelsedag m. m.*

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 3 med förslag till lag angående tiden för firandet av Marie bebådelsedag m. m. få undertecknade anföra följande.

I motion nr 208 i andra kammaren vid 1948 års riksdag hemställde fru Nordgren, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte låta utreda frågan om införandet av en svenska folkets nationaldag, med beaktande av de i motionen framförda synpunkterna, samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kunde föranleda.

I utlåtande nr 31 över den väckta motionen anförde första lagutskottet, att i vårt land den 6 juni kommit att under benämningen Svenska flaggans dag intaga en ställning liknande andra länders nationaldagar, men att dagen ännu icke givits formell ställning av nationaldag. Vad som i denna fråga förekommit vore allenast, att Kungl. Maj:t genom generalorder den 14 juli 1930 (nr 1546) fastställt förteckning å parad- och salutdagar, bland vilka den 6 juni upptages såsom Konungens namnsdag, samt att i almanackan bland "allmänna flaggdagar" den 6 juni anges i egenskap av Svenska flaggans dag och Konungens namnsdag. Utskottet hänvisade till helgdagssakkunnigas utredning, som vore slutförd och beroende på Kungl. Maj:ts prövning. Det syntes med hänsyn härtill mindre lämpligt att företaga en ny utredning. Däremot torde Kungl. Maj:t, framhöll utskottet, vid närmare övervägande av en reform i fråga om helgdagarnas placering under året knappast kunna förbigå de i motionen anförda synpunkterna, varför utskottet hemställde, att motionen icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Utskottets utlåtande godkändes av båda kamrarna.

I nu föreliggande proposition har motionen i fråga eller den i densamma gjorda hemställan emellertid icke blivit föremål för vare sig omnämning eller diskussion.

Motionärens tanke, att den 6 juni skulle utses till nationaldag med helgdags karaktär, om också icke kyrklig sådan, synes knappast längre vara lämplig med hänsyn till propositionens förslag beträffande midsommarhelgen.

Åtskilliga skäl torde dock tala för att den 6 juni i detta sammanhang

ges formell ställning av nationaldag, även om dagen åtminstone för närvarande icke samtidigt blir ny helgdag.

Ifrågavarande dag anknyter nämligen, såsom första lagutskottet framhöll i förutnämnt utlåtande, främst till två historiska tilldragelser av stor betydelse, nämligen valet av Gustav Vasa till Sveriges konung den 6 juni 1523 och utfärdandet av gällande regeringsform den 6 juni 1809, och har av denna anledning alltsedan 1916 och under alltmera officiell prägel firats under namnet Svenska flaggans dag.

Härtill kommer, att enligt nyligen synliga uppgifter i pressen förslag väckts om att de skandinaviska ländernas nationaldagar skola anses såsom flaggdagar jämväl i grannländerna, vilket förslag skulle förutsätta, att även Sverige hade en officiellt erkänd nationaldag.

Av vikt är slutligen, att icke olika meningar göra sig gällande i frågan, vilken dag som skall anses såsom svensk nationaldag. Enligt uppgift, som bekräftats vid förfrågan hos utrikesdepartementets pressbyrå, betraktas Konungens födelsedag vid de svenska beskickningarna i utlandet enligt gammal hävd såsom svensk nationaldag. Olägenheterna av att den svenska nationaldagen i utlandet ges en dylik under olika tidsperioder skiftande placering, avvikande från den i hemlandet, synas ligga i öppen dag.

Med stöd av det anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att åtgärder vidtagas i syfte att den 6 juni skall hava ställning som svensk nationaldag.

Stockholm i januari 1952.

Olivia Nordgren.

Ragnar Huss.

Elsa Ewerlöf.